

ادامه از صفحه اول

پرشش «مسعود» در پنجشیر

ایسن موضع‌گیری شیک از طرف دولت، شاید در نگاه اول موجه و بی‌طرفانه تلقی شود، اما نکته‌ای ظریف در این میان جلوه می‌کند که درباره افغانستان امروز، تأمل و درنگ بیشتری می‌طلبد. آن مهم این است که نبرد چندروزه در پنجشیر، به‌شدت نابرابر و ظالمانه است؛ زیرا طالبان قدرت را با انفعال کامل ارتش ملی و بدون واکنش نیروهای اشغالگر آمریکایی تصاحب کرده است. به همین سبب، تبعیت نظامیان افغان از دولت مرکزی فاتح، امری بدیهی قلمداد می‌شود.

تعداد نظامیان تحت امر دولت مرکزی کابل را حدود ۳۰۰ هزار نفر تخمین می‌زنند و باید ادوات کامل جنگی در یادگان‌ها و زرادخانه‌ها را به آن قدرت افزود و اگر خواسته شود که تجهیزات پیشرفته نظامی جامانده از سوی آمریکا هم محاسبه شود که میلیاردها دلار می‌آرد. قطعاً باید اذعان کرد که احمد مسعود با نیروهای داوطلب و محدودش در تنها ولایت آزاد افغانستان، نیاز فوری به حمایت بین‌المللی به‌ویژه از سوی همسایگان مرزی خود دارد تا آن استان مظلوم، با عمیق‌ترشدن تهاجم طالبان به حمام خون بدل نشود؛ نکته‌ای که به تعبیر ام‌رالله صالح از آن با عنوان جنایت بشری یاد می‌شود و متأسفانه این صحنه‌های تلخ در حال حاضر، در ورودی دره پنجشیر قابل مشاهده است. وضعیت وخیم دره پنجشیر و به خون کشیده‌شدن آن دیار بارها در تاریخ چندین سده اخیر منطقه تکرار شده است، اما گویا هیچ‌کس از تاریخ گذشته ملت‌ها درس نمی‌گیرد؛ برای نمونه نگاهی دور به تجاوز فاجعه‌بار چنگیزخان که ابتدا از فلات شمال ایران آغاز شد، با نابودی مهندسی‌شده شهروندان غیرنظامی رقم خورد. آنها در شهرهایی می‌ریستند که در مسیر عبور لشکر بی‌رحم قرار داشتند؛ از بلخ، مرو، نیشابور، هرات، طوس، ری تا قزوین، همدان و اردبیل. ناامنی و ترس مستمر بر ایران سایه انداخته بود و خشونت، راهزنی و چپاول، قتل‌عام و کشتن پسر و جوان و کودک، کار رایج قوم اشغالگر شد. درباره درنده‌خوایی و توحش طالبان قدرت در آن زمان نوشته‌اند که آنها در هفتم صفر ۶۵۶ هجری به سواد شهر بزرگ بغداد رسیدند و پس از محاصره‌ای کوتاه، سرانجام، شهر با همه اهالی بی‌گنااهش تسلیم شد. خان مغول، مردم را دلخوش رفتار گرم و دوستانه مغولان کرد، اما کم‌کم، تخریب بغداد آغاز شد. سپس کار عادی کشتن، غارت و سوزاندن به مدت هفت روز ادامه یافت؛ فقط خانه‌های مسیحیان بود که در امان ماند. تا روز ۱۴ صفر همه مقامات از صدر تا ذیل، به تیغ اعدام سپرده شدند. به قول حمدالله مستوفی قزوینی در «تاریخ گزیده»، اهالی بغداد که حدود ۸۰۰ هزار نفر بودند از دم شمشیر گذشتند. «جانت لیمن ابالوگاد» تاریخ‌دان آمریکایی درباره سقوط بغداد می‌گوید: «هیچ توصیف اروپایی از چنینمان، با این قصه وحشت برابری نمی‌کند (کتاب Before European Hegemony). اکنون با گذر زمان، گویا هنوز هم چرخ درنده‌خوی هجوم و کشتار ادامه دارد. نکته اینجاست که اشغال ۲۰ساله افغانستان، از ابتدا مردود و محکوم بوده است. اما با نظری عمیق به مذاکرات قطر که دموکرات‌های روباه‌صفت با طالبان داشتند، پانکی‌ها در زمانی کوتاه نیروهای خود را از افغانستان بیرون کشیدند و به این ترتیب توازن قوای داخلی را بر هم زدند تا دولتی متعارف اما نیازمند اصلاحات با همه کم‌وکاست‌ها که برای مشاقل حقوق زنان را به رسمیت می‌شمرد، سقوط کند و قدرتی ارتجاعی و بسدی‌وحاکم شود. حال باید پرسش کرد که با یادکرد تلخ همان تاریخ آشنا، چه مرجع بین‌المللی می‌خواهد به داد مردم پنجشیر برسد؟ آنها دارند تاوان سخت مقاومت خود را می‌پردازند و در پیچ تاریخ، فرزند یک قهرمان را برای زیستی آزاد و رو به ترقی انتخاب کردند که خاطرات گلشنشوری او و یارانش همچنان در یادها مانده است. اکنون در برابر ارتجاع طالبانی چه کسی می‌تواند آنها را یاری کند؟

مریم جعفری؛ زمانی که در سال ۲۰۰۱ میلادی پس از پنج سال حکمرانی سراسر اشتباه طالبان و سه سال خشک‌سالی، بیماری «اسکروی» در غرب افغانستان شیوع پیدا کرد و به‌دنبال آن حصبه و وبا به همراه سؤتغذیه شدید، صدها شهروند افغان را از پای آورد، هیچ‌کس این تصور را نداشت که درست ۲۰ سال بعد، ننگین‌ترین و شرم‌آورترین روز تاریخ افغانستان رقم می‌خورد و در میان سکوت جهانی و در بحبوحه لابی هربران قدرتمند با سران گروه افراطی طالبان، پهپادهای پاکستانی، نیروهای جبهه مقاومت ملی افغانستان را موشک‌باران می‌کنند؛ آن‌هم دقیقاً پس از آنکه احمد مسعود، رهبر این گروه اعلام کرده بود آساده مذاکره با نمایندگان طالبان است. تاریخ در حال تکرارشدن است؛ در ماه می همان سال ۲۰۰۱ میلادی، نماینده کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان پس از بازدید از افغانستان هشدار داد «فاجعه انسانی» در کمین مردم افغانستان است؛ اما آنچه در آن زمان نیز مانند امروز اهمیت چندانی نداشت، جان مردم افغانستان بود؛ مردمانی که با گذشت ۲۰ سال همچنان زیر رگبار گلوله و انفجارهای پی‌درپی هستند، با کمترین امکانات زندگی می‌کنند و چشم به آینده نه‌چندان روشن خود دوخته‌اند. چندی‌بعد، در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی، به دستور اسامه بن‌لادن، رهبر سازمان تروریستی القاعده، برج‌های دوقلو تجارت جهانی در نیویورک هدف گرفته شد و برای انتقام هوایماهای جنگنده آمریکایی تقریباً ۱۸ هزار بمب را بر سر افغان‌ها فروریختند. حال نیز یک هفته قبل از بیستمین سالگرد حملات سپتامبر، بمب‌ها بر سر مردمانی ریخته می‌شود که در دره پنجشیر،

سعی در مقاومت در برابر گروهی دارند که تا پیش از مذاکرات به‌اصطلاح صلح، تروریست خوانده می‌شدند. احمد مسعود در یکی از آخرین توییت‌هایش می‌نویسد: «طالبان با ما نمی‌جنگند، بلکه ارتش پاکستان و سازمان اطلاعات این کشور آنها را رهبری می‌کنند. طالبان آن‌قدر قوی نیست که با ما درگیر شود اما ارتش پاکستان با آنها همکاری می‌کند.»

برای اثبات سخنان احمد مسعود می‌توان به سفر حمید فیض، رئیس سازمان استخباراتی پاکستان اشاره کرد که روز یکشنبه وارد کابل شد. بسیاری از کارشناسان نظامی، سفر رئیس آ‌اس‌آی و تشدید جنگ در پنجشیر را با هم مرتبط می‌دانند و برخی می‌گویند رهبری جنگ پنجشیر به دست ژنرال‌های پاکستانی است. به گفته منابع مطلع، این اقدام اسلام‌آباد با هماهنگی عربستان، قطر و حتی آمریکا صورت گرفته است و پاکستان بدون پشتیبانی و هماهنگی نمی‌تواند وارد چنین معرکه‌ای شده باشد.

کشته‌شدن فرمانده و سخنگوی جبهه مقاومت

به گفته نیروهای مقاومت ملی، پهپادهای پاکستان و نیروهای کماندوی این کشور مستقیماً وارد جنگ علیه مقاومت ملی در پنجشیر شده‌اند. منابعی در جبهه مقاومت ملی به ایندیندنت گفته‌اند از بعدازظهر یکشنبه حملات هوایماهای بدون سرنشین بر سنگراهی مقاومت ملی آغاز شده و یکشنبه‌شب این حملات به اوج خود رسید. این حملات باعث شد ژنرال عبدالودود یکی از فرماندهان جبهه مقاومت و فهیم دشتی، سخنگوی جبهه مقاومت بر اثر بمباران هوایماهای

جهان

پنجشیر؛ رونوشتی از جنگ و خون

اگر آمریکایی‌ها فکر می‌کنند بحران افغانستان به آنان مربوط نیست، دیر یازود گروه‌های تروریستی به مرزهایشان خواهند رسید

به گفته خودش، حتی به این پیشنهاد فکر هم نکرده است.
تکرار ۱۱ سپتامبر این بار در کابل
تاریخ در حال تکرار است؛ شنبه آینده که مصادف با بیستمین روز ماه سپتامبر است، این بار برای افغان‌ها روز مرگ‌باری خواهد بود؛ کسانی که در فاجعه ۱۱ سپتامبر دست داشتند و از زندان گوانتانامو آزاد شدند، حکومت را یک کشور و یک هدف همه ما خدمت می‌کنیم». طالبان همچنین برای اثبات ادعای خود، ویدئویی را منتشر کرده است که در آن عده‌ای در حال نصب پرچم سفید این گروه بر ساختمان فرمانداری پنجشیر پرچم هستند؛ هرچند به گفته مقامات جبهه مقاومت، «برافراشتن نمایشی پرچم طالبان در برابر فرمانداری به معنای پایان مقاومت و تسلط کامل طالبان نیست». علی میثم، سخنگوی جبهه مقاومت ملی به بی‌بی‌سی گفته است که این خبر در رسانه‌ها منتشر نشد، اما عملکرد ایالات متحده در ادعای آنان را رد می‌کنیم. او در حساب توییت خودش نوشت: «نیروهای جبهه مقاومت ملی در تمام مواضع استراتژیک در سراسر دره پنجشیر برای ادامه نبرد حضور دارند و ما به مردم افغانستان اطمینان می‌دهیم که مبارزه با طالبان و شرکای آنها را تا زمانی که عدالت و آزادی حاکم نشود، ادامه خواهیم داد.»

پیش از این حمله، روز یکشنبه احمد مسعود خواهان تشکیل دولت فراگیر بنا بر تقسیم صلاحیت‌های سیاسی از عمودی و تک‌محور به افقی، حفظ ارزش‌های حقوق‌بشری زنان و همچنین خواهان حفظ حقوق بشر و احترام به تفاوت‌های فرهنگی اقوام شده بود. احمد مسعود گفته بود طالبان «بیشهاد اختصاصی دو کرسی به جبهه ملی مقاومت در دولت» را داده؛ موضوعی که

دعوت طالبان برای مراسم اعلام حکومت

پاکستان که نفوذ کافی در رهبری طالبان دارد نیز به همین دلیل وارد کابل شده است. در وضعیتی که مقاومت پنجشیر ادامه دارد، او باید به هر شکل ممکن شاخه‌های طالبان را با هم آشتی دهد و زمینه اعلام رسمی دولت را میسر کند. اما با تمام این اوضاع، حتی اگر این بار هم حمید فیض بتواند طالبان را به یک دیدگاه واحد برساند، تنش تاریخی میان قبیله غلجایی و قبیله درانی هرگز تمامی نخواهد داشت. بخش اعظم قدرت در زمان «امارت اسلامی» طالبان، در چنگ غلجایی‌ها بود و سقوط طالبان، سقوط آنان را نیز به همراه داشت.

حماد کرزی، رئیس‌جمهوری اسبق افغانستان که از تیره پوپلزایی و قوم درانی بود، تا آن زمان اسمی نانشاخته بود، اما در نشست بن در ۲۰۰۱، ناگهان در راس قدرت در افغانستان قرار گرفت و غلجایی‌ها دوباره از دولت‌داری مایوس شدند. آمریکا می‌خواست با انتصاب یک پشتون، پیام واضحی به دیگر پشتون‌ها برای ترک مخصوصه و ورود به حکومت بفرستد، اما غلجایی‌ها آن پیام را نانیده گرفتند. این نزاع قدرت‌طلبانه باعث شده تاریخ ۳۰۰ سال گذشته افغانستان، تنها تاریخ خون‌ریزی، جنگ و کشتار باشد و برهه‌های کوچک آرامش در آن چنان کم است که به چشم نمی‌آید.

سشش اسیر فلسطینی از زندان «جلیبوع» در شمال اسرائیل فرار کردند. به گزارش ایسنا، این زندانیان با جفر

توئل در داخل زندان توانستند با استفاده از تأسیسات لوله‌کشی خود را به بیرون از زندان برسانند. مقام‌های اسرائیل می‌گویند این یکی از بدترین فرارهای تاریخی از زندان بوده است.
۱۳ تلویزویون اسرائیل دراین‌باره به نقل از یک منبع عالی‌رتبه اذعان کرد که یک «شکست‌تکان‌دهنده» برای تل‌آویر رخ داده است؛ این شکست دقیقاً برابر با شکستی است که ارتش اسرائیل در جنگ اکتبر ۱۹۷۳ متحمل شد. رسانه‌های عبری‌زبان دیگر به نقل از منابع امنیتی مطلع اعلام کردند: جست‌وجوی اسرای فراری حیوت دو احتمال اصلی می‌پنجه‌اند؛ اول اینکه آنان به اردوگاه جنین رفته باشند، دوم اینکه آنها تصمیم به فرار

به اردن گرفته باشند، چراکه زندان محل فرار به مرزهای اسرائیل و اردن نزدیک است.
یک منبع امنیتی اسرائیلی نیز گفت که ممکن است اسیران فراری از یکدیگر جدا شده و برخی از آنها وارد اردن شده باشند. هم‌زمان با این رویدادها، شبکه ۱۲ اسرائیلی جزئیاتی از فرار اسیران فلسطینی از زندان را منتشر کرد و این اتفاق را خطرناک خواند. این شبکه افزود این فرار از بال شماره دو در نزدیکی دیوار زندان رخ داده است. بازرسان پس از فرار دریچه‌ای را پیدا کردند که بزرگی آن به اندازه عبور یک مرد بزرگسال بود. هنوز کارشناسان نمی‌دانند زندانیان چگونه و با چه وسیله‌ای زمین بتنی و میلگرد فلزی را سوراخ کرده‌اند، به‌ویژه اینکه داخا سلول‌ها حتی اجازه ورود قاشق‌های فلزی وجود ندارد.

خبر

اختلاف نظر

بر سر دیدار آتی سیسی و بنت

● برخی منابع دیپلماتیک مصری در گفت‌وگو با سایت العربی‌الجدید اظهار کردند که در حال حاضر رایزنی‌هایی میان عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهوری این کشور و دفتر نفتالی بنت، نخست‌وزیر اسرائیل، جهت تعیین موضوعات اولین دیدار آنها که به‌زودی در شرم‌الشیخ برگزار خواهد شد، انجام شده اما اختلاف‌نظرهایی میان دو طرف درباره برخی موضوعات مربوط به شرایط نوار غزه و چگونگی اعلام این سفر و تاریخ آن وجود دارد. این منابع احتمال دادند دیدار سیسی و بنت اواخر هفته جاری یا ابتدای هفته آینده انجام شود. به گزارش ایسنا، این اولین سفر رسمی نخست‌وزیر اسرائیل به مصر از سال ۲۰۱۰ خواهد بود و به همین دلیل دولت مصر سعی دارد آن را به دور از افراط در جشن برگزار کند تا موجب خشم مردم نشده و هم‌زمان هدف مدنظر از این دیدار که همان نزدیک‌شدن به دولت جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا و ازسریگیری رایزنی‌های مثبت گذشته میان دو طرف پس از حمله به قدس و غزه در می‌گذشته است، حاصل شود.

این منابع گفتند: مصر مشتاق است موضوعات مختلفی را در رابطه با ارتباط مستقیم اسرائیل و تشکیلات خودگردان فلسطین و جنبش حماس مورد مذاکره قرار دهد که ازجمله آنها تبادل اسرا، تضمین بهبود شرایط نوار غزه، کاهش محدودیت‌های رفت‌وآمد شهروندان از گذرگاه‌ها و نیز ازسریگیری مذاکره مثبت درباره مرزهای دریایی میان دو طرف هستند اما بنت و معاونانش تلاش می‌کنند کار را در مسیر دیگری پیش ببرند، آنها به دنبال این هستند که مذاکرات در این مسئله اصلی تنها به قرارداد احتمالی اسرا محدود باشد و به موضوع دیگری کشیده نشود؛ زیرا آنها از تأثیر منفی احتمالی این موضوع بر محبوبیت خود در میان محافل راست‌گرای اسرائیل نگران هستند.

در همین چارچوب، طرف‌های تصمیم‌گیرنده در مصر بر این باورند که اکنون بیش از سال‌های قبل برای محقق‌کردن دستاوردهای فلسطینی‌ها و نیز احیای نقش برجسته مصر در این مسئله به عنوان یک میانجعی معتبر و ضامن اجرای تعهدات دو طرف مناسب است، بنابراین سفر بنت به مصر اهمیت بسیار بالایی دارد و نباید این فرصت بدون بررسی محورهای مختلف مسئله فلسطین از دست برود.

ارتش در گینه کودتا کرد

● خبرگزاری فرانسه اعلام کرد سران کودتا در جمهوری گینه مقررات منع آلودشد در سراسر این کشور اعمال کردند. هم‌زمان سازمان ملل، آمریکا، فرانسه، ترکیه، قطر، اتحادیه‌های اروپا و آفریقا این کودتا را محکوم کردند. به گزارش ایسنا، خبرگزاری فرانسه گزارش داد سران کودتا در جمهوری گینه از منع آلودشد سراسری تا اطلاع ثانوی خبر دادند. روز یکشنبه، جمهوری گینه شاهد کودتای نظامی به سرپرستی مامادی دومبوی، واحد نخبه مأموریت ویژه در ارتش بود که از طریق یک سخنرانی تلویزیونی در دستگیری‌ها گفتند، رئیس‌جمهور این کشور، انحلال پارلمان، تعلیق قانون اساسی و بستن مرزها خبر داد.

دومبوی که عضو سابق لژیون خارجی فرانسه و سرپرست واحد مأموریت ویژه ارتش از زمان تشکیل آن در سال ۲۰۱۸ بود، از ارتش خواست در یادگان از مسئول بماند و دولت را مسئول بدترشدن اوضاع اجتماعی، سیاسی و اقتصادی، تضعیح حقوق شهروندان، عدم رعایت اصول دموکراتیک و سیاسی‌شدن مسائل اداری علاوه بر فساد دانست. همچنین کودتاچیان پس از بازداشت‌کننده اعلام کردند رئیس‌جمهور در سلامت است، آنها اعلام کردند امنیت آلفا گنده تضمین شده است و به او اجازه داده شده با پزشکان خود تماس بگیرد.

بر اساس بیانیه‌ای که از تلویزیون دولتی پخش شد، این شورا اعلام کرد فرمانداران منطقه را با فرماندهان نظامی جایگزین کرده و وزیران و رؤسای یگان‌هایی را که برکنار شده‌اند، به جلسه صبح روز دوشنبه در پارلمان دعوت کرده و هرگونه عدم حضور به منزله شورش است. آنتونینو کوترش، دبیرکل سازمان ملل، به رخدادهای گینه واکنش نشان داد و ضمن محکومیت کودتای نظامی، خواستار «آزادی فوری» رئیس‌جمهور این کشور شد. کوترش در توییت خود نوشت: «من از نزدیک تحولات گینه را دنبال می‌کنم. هرگونه تصرف قدرت به زور را به‌شدت محکوم می‌کنم و خواهان آزادی فوری آلفا‌کنده، رئیس‌جمهور گینه هستم.»

وزارت خارجه آمریکا نیز اعلام کرد؛ اقدامات صورت‌گرفته می‌تواند توانایی ایالات متحده و سایر شرکای بین‌المللی گینه در حمایت از این کشور را محدود کند. پاریس هم شامگاه یکشنبه در بیانیه‌ای کودتای نظامی در گینه را محکوم کرد و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط رئیس‌جمهور شد. در این بیانیه آمده که پاریس خواستار بازگشت به قانون اساسی است. جوزپ بورل، رئیس‌سیاست خارجه اتحادیه اروپا، در توییتی از طریق حساب رسمی خود در «توییتر» گفت: «من تصرف قدرت با توسل به زور در گینه را محکوم می‌کنم و خواهان آزادی رئیس‌جمهور آلفا‌کنده هستم.»

^[1] بدیهی است کلیشه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADR.IR انجام می‌پذیرد و پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب آری داده نخواهد شد و مناقصه گران باستانی نسبت به تدارکات سامانه ستاد و مناقصه اقدام الکترونیکی اقدام نمائند. مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های ۰۲۲۳۲۱۱۲۵۲-۲۲۷۸ تماس حاصل فرمائید.